

การซื้อ โคงในธุรกิจประกันวินาศภัย

นายอภิชาติ โภสข์สุก

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาดุษฎีศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิติศาสตร์
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2550
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

FRAUD IN NON-LIFE INSURANCE BUSINESS

Mr. Apichart Kosaisook

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Laws Program in Laws

Faculty of Law

Chulalongkorn University

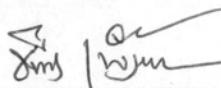
Academic Year 2007

Copyright of Chulalongkorn University

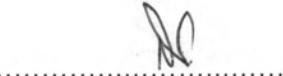
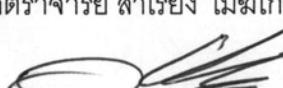
501312

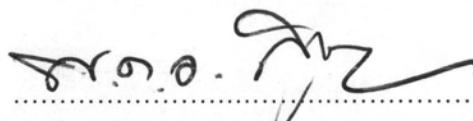
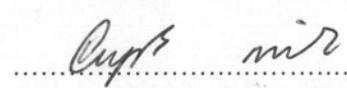
หัวข้อวิทยานิพนธ์ การจัดโภคในธุรกิจประกันวินาศภัย
โดย นาย อภิชาติ ไกสัยสุก
สาขาวิชา นิติศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญโญกาส

คณะกรรมการนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

 .. คณบดีคณะนิติศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธิติพันธ์ เชื้อบุญชัย)

คณะกรรมการสอนวิทยานิพนธ์

 .. ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สำเรียง เมฆเกรียงไกร)
 .. อาจารย์ที่ปรึกษา
(ศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญโญกาส)

 .. กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.อ. สุรเชษฐ์ ชีรวินิจ)
 .. กรรมการ
(อาจารย์ ดร. อายุศรี คำบรรลือ)

อภิชาติ โภสัยสุก : การฉ้อโกงในธุรกิจประกันวินาศภัย. (FRAUD IN NON - LIFE INSURANCE BUSINESS)
อ. ที่ปรึกษา : ศ. วีระพงษ์ บุญโญกาส, 214 หน้า.

ธุรกิจประกันวินาศภัยจัดเป็นธุรกิจเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการหมุนเวียนของผลประโยชน์จำนวนมากไปยังบุคคลหลายฝ่ายด้วยกัน อันเป็นมูลเหตุจูงใจสำคัญที่ทำให้เกิดการฉ้อโกงโดยอาศัยสัญญาประกันวินาศภัยเป็นเครื่องมือ แม้ว่าจะแบบการกระทำความผิดจะมีหลากหลาย แต่ก็ได้มีการกำหนดนิยาม และจัดประเภทการฉ้อโกงประกันวินาศภัยเหล่านี้ ออกเป็นสามประเภทด้วยกัน ได้แก่ การฉ้อโกงภายใต้ การฉ้อโกงภายนอก และการฉ้อโกงโดยคนกลาง ที่บุคคลเหล่านี้ได้กระทำการได้ จัดเป็นการหลอกลวง เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายจากธุรกิจประกันวินาศภัย

ในต่างประเทศ ได้ตรากฎดึงความสำคัญของปัญหาการฉ้อโกงประกันวินาศภัย ว่าอาชญากรรมชนิดนี้ส่งผลกระทบเป็นวงกว้าง จึงได้นำเสนอแนวทางหรือมาตรการเฉพาะเพื่อจัดการกับการฉ้อโกงประกันวินาศภัย ไม่ว่าจะเป็นสมาคมผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยนานาชาติ ที่ได้ออกแนวทางป้องกัน ตรวจสอบ และเยียวยาการฉ้อโกงประกันภัย หรือ พันธมิตรเพื่อต่อต้านการฉ้อโกงประกันภัย ที่ได้ออกแบบทกหนายฉ้อโกงประกันภัย และแบบทกหนายหน่วยงานฉ้อโกงประกันภัย จนทำให้ทุกมลรัฐในประเทศไทยและรัฐอเมริกามีกฎหมายที่จัดให้การฉ้อโกงประกันภัยเป็นอาชญากรรมเฉพาะ หรือประเทศไทย แม้มีบทบัญญัติเฉพาะแก่การฉ้อโกงประกันวินาศภัย อันได้แก่ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 347 หรือพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 มาตรา 45 แต่บทบัญญัติตั้งกล่าวมีความจำกัดด้านองค์ประกอบ ความผิด ทำให้ไม่สามารถบังคับใช้แก่ความผิดการฉ้อโกงประกันวินาศภัยบางรูปแบบ จนต้องนำกฎหมายฉบับอื่น หรือกฎหมายอันเป็นการทำท้าไปบังคับใช้แก่อาชญากรรมเฉพาะนี้ สองให้ไม่สามารถบังคับใช้ได้ หรือหากบังคับใช้ได้แต่ก็เกิดความไม่เหมาะสมโดยประการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มุ่งศึกษาดึงปัญหาการฉ้อโกงในธุรกิจประกันวินาศภัยของไทย ว่ามีปัญหาและอุปสรรคด้านการบังคับใช้กฎหมายอย่างไร โดยเบริรยนเทียบกับแนวคิดและมาตรการของต่างประเทศมาเป็นแนวทางว่า การมีบทบัญญัติเฉพาะและครอบคลุมแก่การฉ้อโกงประกันวินาศภัยนั้นก่อให้เกิดประสิทธิภาพด้านการบังคับใช้กฎหมายและมีผลดีเที่ยงไว ซึ่งจากการศึกษาวิจัยแล้วเห็นว่า ประเทศไทยควรมีบทบัญญัติเฉพาะแก่การฉ้อโกงประกันวินาศภัย ที่ครอบคลุมแก่การฉ้อโกงประกันวินาศภัยทั้งสามประเภท โดยกำหนดให้รวมอยู่ในกฎหมายฉบับเดียว เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สาขาวิชา นิติศาสตร์
ปีการศึกษา 2550

ลายมือชื่อนักเรียน.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

4886302634 : MAJOR LAWS

KEY WORD: FRAUD / NON-LIFE INSURANCE / INSURANCE BUSINESS / GENERAL INSURANCE

APICHART KOSAISOOK : FRAUD IN NON-LIFE INSURANCE BUSINESS. THESIS ADVISOR : PROF.
VIRAPONG BOONYOBHAS, 214 pp.

Non-life insurance business is a specific business relating to rotation of large volume benefits to many parties. Such benefits are important attraction for creating fraud by relying of non-life insurance agreement as a tool. Although, there are many forms of committing the offence, there is description of definition and classification of fraud in non-life insurance in three types; those are internal fraud, external fraud and intermediary fraud. Those types of fraud are cheating to illegally acquire undue property or other benefits from non-life insurance business.

In foreign countries, the importance of non-life insurance fraud has been realized that this type of crime has broad affect. Therefore, I would like to propose guideline or measure, specifically, to solve problem of non-life insurance fraud. Either International Associations of Insurance Supervisors, which issues Guidelines paper on preventing, detecting and remedying insurance fraud or Coalition Against Insurance Fraud, which issues Model Insurance Fraud Act and Model Insurance Fraud Bureau Act has caused all states in the United States of America to have the law, which treats Insurance Fraud as specific crime. The People's Republic of China has realized the importance of this type of crime and has promulgated Insurance Law and Criminal Law, which has specific provision, which prescribes appropriate offence and punishment for Insurance Fraud. However, in Thailand, although there is specific provision, which can be enforced for Insurance Fraud, that is Penal Code Section 347 or the Act on Protection of Victim of Road Accident B.E.2535, Section 45, but such provisions have limited factor for the offence. They cannot be enforced for certain forms of non-life insurance fraud, so that there must be enforcement of other law or general law for this specific type of crime, which results in non-enforceability or enforceability, but it causes unsuitability in many respects.

This thesis has aim in studying problems of fraud in non-life insurance business of Thailand in order to find out the problem in enforcing the law by comparing with concept and measures of others countries as guideline. It is also to find out that how specific provision covering non-life insurance fraud can create efficiency in enforcing the law and how it benefits. The study and research have found that Thailand should have specific provision to be enforced for non-life insurance fraud, which covers enforcement for three types of fraud by combining in one law so that enforcement of law concerning this matter shall be more efficient.

Field of study Laws

Student's signature.....

Academic year 2007

Advisor's signature.....

Apichart Kosaisook

V. Boonyobhas

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอุ่นใจของ ท่านรองศาสตราจารย์ สำเรียง เมฆะเกรียงไกร ประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.อ. สุรเชษฐ์ ชีรวินิจ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ท่านอาจารย์ ดร. อายุศรี คำบรรลือ กรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ และท่านศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญโญภาส อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้เขียนขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงและผู้เขียนจะสำนึกรักในพระคุณของท่านจนกว่าชีวิตจะหาไม่ เพราะนอกจากท่านจะเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ให้กับผู้เขียนแล้ว ท่านยังได้สละเวลา ตรวจทานวิทยานิพนธ์ และให้คำแนะนำในการเขียน ตลอดจนให้ความรู้ในสิ่งที่ผู้เขียนไม่เคยรู้ มา ก่อน จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ในที่สุด

ผู้เขียนขอขอบคุณบรรดาผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้มีส่วนส่งเสริมไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ไม่ว่าจะเป็น คุณทวีสุข ศรีภักดี หัวหน้างานที่ได้เกื้อหนุน เวลาแก่ผู้เขียน บริษัท บางกอกสหประกันภัย จำกัด (มหาชน) ที่ได้ให้ผู้เขียนมีงานที่ดีทำใน ระหว่างเรียนและทำวิทยานิพนธ์ ท่าน พ.ต.ท. ต่อศักดิ์ สวัสดีมงคล ที่ได้สละเวลาข้อมูลต่างๆ แก่ผู้เขียน ท่าน พ.ต.ท. วีระยุทธ์ เรืองเทพ ที่ได้สละเวลาให้ผู้เขียนสัมภาษณ์ข้อมูลต่างๆ ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ท่าน พ.ต.ท. ประสม วงศ์โต ท่าน พ.ต.ท. อภินพ สุจิภิญโญ และบุคคลอื่นๆ ที่ได้ให้กำลังใจรวมถึงอนุเคราะห์เรื่องต่างๆ ตลอดการทำวิทยานิพนธ์

ในท้ายที่สุด ผู้เขียนขอขอบพระคุณ คุณยายสายหยุ่น คุณแม่รำวีวรรณ และครอบครัว โภสัยสุกทุกท่าน ที่ได้มีส่วนสนับสนุนผู้เขียนตลอดมา หากวิทยานิพนธ์เล่มนี้มีส่วนดีประกำรา ให้ผู้เขียนขอขอบให้แด่ผู้มีพระคุณแก่ผู้เขียนข้างต้น หากวิทยานิพนธ์เล่มนี้มีข้อผิดพลาดประ กำรา ให้ผู้เขียนขออภัยรับผิดแต่ผู้เดียว และขออนุโมทนาบดีทั้งทุกอย่างเพื่อจำได้นำมาเป็น แนวทางในการปรับปรุงการเขียนผลงานทางวิชาการของผู้เขียนในโอกาสต่อไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๑
กิตติกรรมประกาศ.....	๙
สารบัญ	๙
 บทที่ 1 บทนำ.....	 1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 สมมติฐานของการวิจัย.....	4
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
 บทที่ 2 ความผิดเกี่ยวกับการซื้อขายในธุรกิจประกันวินาศภัยในประเทศไทย.....	 7
2.1 บททั่วไปเกี่ยวกับการประกันวินาศภัย.....	7
2.1.1 ความหมายและประเภทของประกันวินาศภัย.....	7
2.1.2 ลักษณะเฉพาะของสัญญาประกันวินาศภัย.....	12
2.1.3 ความแตกต่างระหว่างประกันชีวิตกับประกันวินาศภัย.....	15
2.1.4 หลักกฎหมายที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับประกันวินาศภัย.....	17
2.1.5 ประโยชน์ของธุรกิจประกันวินาศภัย.....	28
2.2 ลักษณะการซื้อขายในธุรกิจประกันวินาศภัยในประเทศไทย.....	30
2.2.1 ความหมายของการซื้อขายในธุรกิจประกันวินาศภัย.....	30
2.2.2 ผู้เกี่ยวข้องกับการซื้อขายในธุรกิจประกันวินาศภัย.....	34
2.2.3 สภาพปัญหาการซื้อขายในธุรกิจประกันวินาศภัยปัจจุบัน.....	40
2.2.4 ประเภทของการซื้อขายในธุรกิจประกันวินาศภัย.....	45

	หน้า
2.3 กฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายในธุรกิจประกันวินาศภัย.....	49
2.3.1 ประมวลกฎหมายอาญา.....	49
2.3.2 พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535.....	59
2.3.3 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535.....	66
2.4 หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการซื้อขายในธุรกิจประกันวินาศภัย...	70
2.4.1 สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบ ธุรกิจประกันภัย	70
2.4.2 กองบังคับการปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและ เทคโนโลยี.....	73
 บทที่ 3 แนวคิดและมาตรการเกี่ยวกับการซื้อขายในธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ...	 77
3.1 สมาคมผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยนานาชาติ.....	78
3.2 ประเทศไทยและอเมริกา.....	86
3.2.1 พันธมิตรเพื่อต่อต้านการซื้อขายประกันภัย.....	87
ก) แม่บอร์ดกฎหมายซื้อขายประกันภัย.....	87
ข) แม่บอร์ดกฎหมายหน่วยงานซื้อขายประกันภัย.....	97
3.2.2 มูลรัฐเนบรัสกา.....	102
ก) กฎหมายประกันภัย.....	103
ข) กฎหมายอาญา.....	110
3.3 ประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน.....	114
ก) กฎหมายประกันภัย.....	116
ข) กฎหมายอาญา.....	118
3.4 รูปแบบการซื้อขายในธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ.....	122
3.4.1 รูปแบบการซื้อขายภายใน.....	122
3.4.2 รูปแบบการซื้อขายภายนอก.....	123
3.4.3 รูปแบบการซื้อขายโดยคนกลาง.....	125

	หน้า
3.5 คดีการจ้อโงในธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ.....	126
3.6 สถิติข้อมูลการกระทำความผิดเกี่ยวกับการจ้อโงประกันภัย.....	130
3.6.1 สถิติข้อมูลเกี่ยวกับการจ้อโงประกันภัยมูลรัฐเนบราสก้า ปี ค.ศ.2003-2006.....	130
3.6.2 สถิติข้อมูลเกี่ยวกับการจ้อโงประกันภัยในมลรัฐนิวยอร์ก ปี ค.ศ.2003-2006.....	131
3.6.3 เปรียบเทียบมูลรัฐที่มีหน่วยงานจ้อโงประกันภัยกับมูลรัฐที่ไม่มี หน่วยงานสอบสวนการจ้อโงประกันภัยโดยเฉพาะ.....	133
 บทที่ 4 วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการ จ้อโงในธุรกิจประกันวินาศภัยในประเทศไทยเปรียบเทียบกับต่างประเทศ.....	 136
4.1 ปัญหาและอุปสรรคด้านกฎหมายอาญาของไทย.....	136
4.2 ปัญหาและอุปสรรคด้านหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายของไทย.....	146
4.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบกฎหมายและหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายของไทย กับต่างประเทศ.....	150
4.4 เหตุผลและความจำเป็นในการเพิ่มมาตรการเฉพาะกับการจ้อโงในธุรกิจ ประกันวินาศภัย.....	155
4.5 แนวทางในการเพิ่มมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการจ้อโงในธุรกิจ ประกันวินาศภัย.....	159
4.6 ผลที่คาดจะได้รับจากการเพิ่มนบทัญญัติเฉพาะแก่การจ้อโงในธุรกิจ ประกันวินาศภัย.....	164
 บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	 166
5.1 บทสรุป.....	166
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	170

	លេខា
រាយការច្បាស់ចិន.....	176
ភាគធម្មវក.....	181
ភាគធម្មវក ក Model Insurance Fraud Act.....	182
ភាគធម្មវក ខ Model Insurance Fraud Bureau Act.....	192
ភាគធម្មវក គ Criminal Law of the People's Republic of China: Article 198.....	198
ភាគធម្មវក ឌ Insurance Law of the People's Republic of China: Article 131-133.....	200
ភាគធម្មវក ទ Nebraska Code - Crimes and Punishments; Article 6 Section 28-631: Offenses Involving Fraud.....	202
ភាគធម្មវក ឌ Nebraska Code - Insurance; Article 66 Section 44-6601 through 44-6608: Insurance Fraud Act.....	205
ប្រវត្តិជ្រើសរើសនិពន្ធដែលបានបង្ហាញ.....	214